

ALMANYA'NIN FEDERAL VE PARLAMENTOER YAPISININ KUVVETLER AYRILIĞI İLKESİ ÜZERİNDEN İNCELENMESİ

Hasan Yılmaz¹

ÖZET

Federal Almanya Cumhuriyeti 1949'dan bu yana, demokratik, parlamenter ve federal bir devlet olarak varlığını sürdürmektedir. Dünyanın ve Avrupa Birliği'nin önde gelen ekonomilerinden olan Almanya, siyasal açıdan önemli bir güç sayılmaktadır. Almanya, federal devlet olarak Cumhuriyetçi parlamentarizmi uygulayan ülkedir. Yürütme erki sembolik yetkileri olan Cumhurbaşkanı ve oldukça güçlü yetkilerle donatılmış Başbakan'da (Şansölye), yasama erki iki meclisli, yargı erki ise federal ve eyalet mahkemeleri ile yerine getirilmektedir. Bu bağlamda değerlendirildiğinde yasama, yürütme ve yargı erklerinin her birinin çift yapıda şekillendiği görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, federal ve parlamenter yapılı Almanya'nın, devlet yapısında kuvvetlerin etkisi ve önemini ölçmeye yönelik değerlendirme yapmaktır. Merkezîyetçi ve katı Anayasanın öne çıktığı Almanya'da, federal yapı ve parlamenter sistemin, kuvvetler ayrılığı ilkesine göre uyumu ve nedeni sorgulanmaktadır. Çalışmada tarihsel ve betimleme yöntemleri kullanılarak, Almanya Devleti'nin yasama, yürütme ve yargısındaki mevcut yapısı dikkate alınarak değerlendirme yapılmaktadır. Söz konusu çalışma, Almanya'nın uyguladığı Cumhuriyetçi parlamentarizm ve mevcut kuvvetler ayrılığı ilkesi ile sınırlandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kuvvetler Ayrılığı, Almanya, Federalizm, Parlamentarizm

AN EXAMINATION OF GERMANY'S FEDERAL AND PARLIAMENTARY STRUCTURE ON THE PRINCIPLE OF THE SEPARATION OF FORCES

ABSTRACT

The Federal Republic of Germany has existed as a democratic, parliamentary and federal state since 1949. Germany, one of the leading economies of the world and the European Union, is considered a politically important power. Germany is the country that practices Republican parliamentarism as a federal state. The executive power is exercised by the President, who has symbolic powers, and the Prime Minister (Chancellor), who is equipped with very strong powers, the legislative power is carried out by two chambers, and the judicial power by federal and state courts. When evaluated in this context, it is seen that each of the legislative, executive and judicial powers are shaped in a double structure. The purpose of this study is to evaluate the influence and importance of federal and parliamentary Germany, of forces in the state structure. In Germany, where the centralist and strict Constitution comes to the fore, the harmony and reason of the federal structure and the parliamentary system according to the principle of separation of powers are questioned. The study will be evaluated by using historical and description methods, taking into account the existing structure of the German State in the legislative, executive and judiciary. The study in question was limited by the principle of Republican parliamentarism and the existing separation of powers implemented by Germany.

Key Words: Separation of Powers, Germany, Federalism, Parliamentarianism

GİRİŞ

Dünyanın ve Avrupa Birliği'nin önde gelen ülkelerinden biri olan Almanya, siyasal açıdan da önemli bir güçtür. Almanya, federal devlet olarak Cumhuriyetçi parlamentarizmi uygulayan ülkedir. Bugünkü adıyla Almanya Federal Cumhuriyeti'nin tarihi Roma ve Cermen İmparatorluklarına kadar varmaktadır. Oldukça eski bir siyasi tarihe ve bu

¹ Dr. Öğretim Üyesi, İnönü Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hyilmaz@inonu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-9212-8084>

Makalenin Gönderilme Tarihi: 19 Ağustos 2020

Kabul Tarihi: 18 Eylül 2020

siyasal süreçte dünyayı etkileyebilecek olaylara ev sahipliği yapmış Almanya, devlet yapısı bakımından da tarihsel birikiminin bir sonucu olarak kendine has özellikler taşımaktadır.

Parlamentar rejimi uygulayan Almanya'nın federal yapıda olması ve devlet organlarının (kuvvetlerin) ikili yapıdan oluşması, kimi örnekleri olsa da kendine has bir yapı arz etmektedir. Almanya'da kuvvetlerin kesin ayrılığı ilkesi ve ikili yapısı öne çıkmaktadır. Yürütme erki sembolik yetkiler verilen Cumhurbaşkanı ve oldukça güçlü Başbakan (Şansölye) liderliğinde federal hükümete devredilmiştir. Devletin federatif yapısı dikkate alındığında, merkezi iki başlı yürütmenin yanı sıra federe yapılarda güçlü yetkiler ile donatılan yerel yöneticileri bulunmaktadır. Diğer yandan yasama yetkisi iki meclisli (Meclis ve Konsey) yapıdan oluşmaktadır. İki meclisin yanı sıra eyaletlerde ve yerel yönetimlerde yasa yapıcı organları bulunmaktadır. Anayasal bir zeminde yapıların yetkileri belirlenmiş olsa da karmaşık bir yasama organizasyonu olduğu görülmektedir. Federal devletin doğası gereği yargı erki ise, federal ve eyalet mahkemelerince yerine getirilmektedir.

Federal ve parlamenter yapıyı Almanya'nın siyasal sisteminde yasama ve yürütmenin ikili yapısının uyum mu yoksa bir sorun mu olduğu tartışılmaya açıktır. Almanya Devleti'nin yasama, yürütme ve yargısındaki mevcut yapı (ikili yapısı) dikkate alınarak değerlendirme yapılacaktır. Söz konusu çalışma, Almanya'nın uyguladığı Cumhuriyetçi parlamentarizm ve uyguladığı kuvvetler ayrılığı ilkesi ile sınırlıdır. Belirlenen bu sınırlılık üzerinden özellikle kuvvetlerin ayrı olması ve her birinin ikili yapıda olması çalışmanın temel problemi veya sorusunu ifade etmektedir. Değerlendirmede ise Almanya'nın mevcut siyasal yapısının birtakım tarihi gerekçeleri olduğu ve kendi siyasal geleneklerinin izlerini taşıdığı açıklanmaktadır.

Ekonomisiyle, eğitimiyle, sanayisiyle öncü olan Almanya, uluslararası alanda da aktif bir rol üstlenmektedir. Tarihsel süreçte önemli aşamalardan geçmiş olan ülke, günümüzde bu siyasal ve tarihsel tecrübenin katkılarını hissetmektedir. Yaşanılan onca ağır ve sancılı sürece rağmen halen Avrupa'da ve dünyada söz sahibi olabilmenin nedenleri araştırılmaktadır. Ancak çalışmamızın konusu yasama-yürütme ve yargı kuvvetlerinin federal parlamenter yapı ile çalışma şekli olmaktadır.

1. FEDERAL PARLAMENTAR ALMANYA CUMHURİYETİ DEVLETİ

Kıta Avrupa'sı içinde geçiş noktası olma özelliği nedeniyle Almanya yüzyıllar boyunca pek çok uygarlığın beşiği olmuştur. Almanya üzerinde ilk uygarlık kalıntıları Milattan önceki yüzyıllara dayanmaktadır. Romalılar bölgedeki klanlara Germen adını vermişlerdir. 8. yüzyılda Hıristiyanlık ile tanışan Almanya 751 yılında Ren Vadisi dışında kalan topraklarda birleşik bir krallık kurmuşlardır. 843 yılında ise Charlemagne kutsal Germen İmparatorluğu'nun da kurucusudur. 14. yüzyıl ortalarında Habsburg iktidarı ile güçlenen Almanya, kutsal Roma-Germen İmparatorluğu'nu kurmuşlardır (Parlak ve Caner, 2009: 161). Daha sonra 1806 yılında başlayan ve "30 Yıl Savaşları" olarak anılan savaş ile birlikte hem nüfus kaybı yaşanmış hem de topraklarında Prusya hanedanlığı yükselmiştir.

Almanya'nın özgürlükçü ve demokratik olarak anılan parlamenter sisteminin tarihsel arka planı oldukça önemlidir. Germen İmparatorluğu sürecinin etkisi kabul edilerek, son iki yüzyıldaki gelişmeler, Almanya'nın mevcut siyasi ve idari yapısını şekillendirmiştir. Batı Avrupa'da etkili olan 1848 Devrimleri, 15 yıllık (1918-1933) Weimar Cumhuriyeti'nin izleri, ama daha önemlisi Hitler'in Nasyonal Sosyalizmi, Yahudi soykırımı, İkinci Dünya Savaşı'nın etkileri ve 1990'da iki Almanya'nın (Doğu ve Batı) birleşmesi önemli gelişmelerdir.

Almanya'nın Federal Ve Parlamenter Yapısının Kuvvetler Ayrılığı İlkesi Üzerinden İncelenmesi

Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) Ekim 2019'da güncellediği verilere göre Almanya, Avrupa Birliği'nin (AB) en büyük ve dünyanın en büyük dördüncü ekonomisi konumundadır. Almanya; sırasıyla ABD, Çin ve Japonya'dan sonra dünyada dördüncü büyük ekonomidir (IMF, 2019). Ayrıca yakın tarihte, dünyada en çok ihracat yapan ülkeler arasında ön sıralarda yer almaktadır. Alman firmaları yurt dışında son derece olumlu bir tanınırlığa sahiptir. Almanya yabancı yatırımcılar açısından da oldukça önemlidir. 1979 yılından beri yayınlanan Dünya Ekonomik Forumu (World Economic Forum- WEF) ülkelerin rekabet güçlerine göre sıralandığı Küresel Rekabet Raporu 2019 verileri değerlendirmesine göre Almanya 7. sırada yer almaktadır (WEF, 2019).

1.1. Almanya ve Federal Yapısı

Federalizm, merkezi yönetim ile federasyon üye birimlerinin (devlet, eyalet, kanton) yönetimleri arasında anayasa ile güvence altına alınmış bir iktidar paylaşımıdır. Federal yapılarda; yazılı anayasa, iki meclisli sistem, federal ve federe kanunlar, küçük kurucu yapıların federal mecliste eşit ya da oranlarının üzerinde temsili ve yerinden yönetim uygulamaları öne çıkmaktadır (Çevikbaş, 2008, 33). Federalizmde bir federal devlet yani merkezi hükümet ve birden fazla federe devletler bulunabilir. Birçok siyasal sistemde federal devletin yani merkezi idarenin üstünlüğü söz konusudur. Devlet türleri arasında bileşik yapılar içerisinde, günümüzde devam eden tür olan federal yapı devletlerin belirgin özellikleri vardır. Bu noktada kuvvetlerin, devletin temel fonksiyonlarının, anayasal sınırlarda, dengeli ve hassas olarak birden fazla birimle paylaşılması öne çıkmaktadır (Uygun, 2007: 115).

Nipperday'a göre, Almanya'da federalizm, Amerikan ve Alman genel görüşlerinin aksine, 1871 ve 1945 arası Alman ulusal gelenekleri ile anlatılmamalıdır. Ona göre, bu sistemin tarihsel kökenleri bulunmakta ve Orta Çağa kadar uzanmaktadır (Nipperday, 1980: 125). Nazi rejimi sonrasında Batı Almanya (Federal Alman Cumhuriyeti) ve Doğu Almanya (Demokratik Alman Cumhuriyeti) olarak ikiye ayrılan Almanya, 1999 yılında Doğu Almanya'nın Batı Almanya'ya katılmasıyla Federal Almanya Devleti'ni oluşturmuşlardır.

İkinci Dünya Savaşı sonrası Federal Almanya Cumhuriyeti Devleti kurulmuş, üniter devlet yapısı kabul edilmemiş ve federal yapıda bir devlet öngörülmüştür. Federal devlete karar verilmesi Almanya tarihinde yer alan gelişmelerin ve çatışmaların doğal bir sonucu sayılabilir. Bu bağlamda Almanya, tarihinde yer alan eski bir modeli, yani federalizmi yeniden uygulamıştır (Roskin, 2011: 217).

Almanya, içişlerinde sınırlı derecede bağımsız 16 eyaletin oluşturduğu federal bir cumhuriyettir. Bağımsız her eyalet bir devlet sorumluluğuna sahiptir. Almanya farklı imparatorluk ve devlet tecrübesi edinmiş, haritası değişmiş ve farklı siyasal yapılarda yönetilmiştir. Eyaletler, bugünkü haliyle 1945'ten sonra kurulmuş, eski bölgesel ilişkiler ve tarihsel sınırlar farklılaşmıştır. Almanya 1990 yılındaki birleşmeye kadar on eyalet iken, sonrasında Saar Bölgesi 1 Ocak 1957'de eklenmiş, batılı devletlerin (Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ve Fransa) işgal bölgesinde kurduğu 11 eyalet olmuştur. 18 Mart 1999'da yapılan seçim sonrası beş eyaletin kurulması onaylanmıştır (Almanya Dış İşleri Bakanlığı, 2020). Almanya'ya 3 Ekim 1990'da Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde yer alan 5 eyaletin de katılmasıyla eyalet sayısı 16'ya yükselmiştir. Bu yıllarda Doğu Berlin ile Batı Berlin birleşmiş, tek bir Alman Devleti haline gelmiştir (Can, 2004: 1-2).

Anayasanın 83. maddesine göre ulusal yasalar aksine hüküm bulunmadığı sürece eyaletler tarafından kendi işleri olarak yürütülür. Bu hükme uygun olarak, bir görüşe göre Alman federalizmi, yasamada merkezin, yürütmeye eyaletlerin güçlü olduğu, dolayısıyla

merkezi yönetimlerin aldığı kararların federal yönetimlerce uygulandığı bir sistem olarak tanımlayan görüşlerde bulunmaktadır (Tatar, 2015: 169).

1.2. Almanya ve Parlamentarizm

Parlamentarizm; parlamenter sistem, hükümet veya rejim olarak bilinmektedir. Siyaseten sorumsuz Cumhurbaşkanı başkanlığında, yürütme ile yasama arasındaki kuvvetler ayrılığının kısmen zayıf olduğu; devlet organları arasındaki hukuki ilişkinin eşitlik ve dengede olduğu temsili bir sistemdir (Teziç, 2009: 415). Ancak parlamento merkezi konumda bulunmaktadır. Esasen meclis veya parlamento gücünü halktan almaktadır. Sistemin hâkimi halkın kendisidir ve halk egemenliği burada meydana gelmektedir (Sartori, 2017: 50). Parlamenter sistem aynı zamanda temsili yönetim sistemidir. Bu sistem modeline göre hükümetler meclislerden çıkmaktadır. Yürütme yetkisini almayı hak edenler meclislerden çıkar ve aynı meclise karşı sorumlulukları vardır.

Parlamenter sistemde, hükümet başkanı olan başbakan ve hükümeti, parlamentonun güvenini almak durumundadır. Parlamenter sistem olarak kabul edilmesi için hükümet, meclis tarafından tanınmalı, desteklenmeli ve gerektiğinde görevden alınabilmelidir (Lijphart, 1992: 2). Yürütme kuvvetinin yasama kuvvetinden oluştuğu ve ona karşı sorumluluğu bulunan anayasal demokrasi türünde (Epstein, 1968) devlet başkanı siyasal anlamda sorumsuzdur. Parlamenter sistem iki meclisli veya tek meclisli olabilmektedir. Bu sistemde yasama yürütmeyi çeşitli yollarla denetler ve gözetim altında tutar. Meclis güvensizlik oyu vererek hükümeti düşürmektedir. Buna karşılık yürütme de meclisi feshetme olanağına sahiptir (Gözübüyük, 2003: 29- 30). Parlamenter hükümet sistemine ait tanımlamalardan anlaşılacağı üzere; yürütme gücünü elinde bulunduran kuvvetin, yasama kuvvetinden kaynaklandığı ve ona karşı sorumluluğunun olması öne çıkmaktadır (Atar, 2007: 142).

Parlamenter hükümet sistemlerinde hükümetler genellikle zayıf ve istikrarsız olmaktadır. Bu nedenle bazı parlamenter rejimlerde hükümet istikrar ve güç kazanmak amacıyla birtakım yöntemler aramaktadır. Bu tür parlamenter yapılara genel olarak “rasyonelleştirilmiş parlamentarizm” denilmektedir. Rasyonelleştirilmiş parlamentarizm, meclis çoğunluğu olmayan hükümetlerde gücü ve istikrarı kazanmak amacıyla ortaya çıkarılan hukuki araçların tümü olarak bilinmektedir. 1949’da Almanya, 1958’de Fransa ve 1982’de Türkiye’de yapılan anayasalar, rasyonelleştirilmiş parlamentarizm içeren örnek anayasalardandır (Gözler, 2004: 108).

Almanya Anayasası’na göre² Almanya Federal Cumhuriyeti, demokratik, sosyal ve federal yapılı bir parlamenter devlettir. Devlet başkentte federal hükümetçe temsil edilmektedir. Almanya parlamenter sisteminin, cumhuriyetli bir parlamenter rejim olup, Cumhurbaşkanı parlamento tarafında değil, ama parlamento benzeri bir yapı olan “Özel Federal Meclis” tarafından seçilmektedir (Almanya Anayasası, 2020). Bu durum, bir yandan cumhurbaşkanının parlamentoya karşı kendisini sorumlu hissetmesinin önüne geçerken, diğer yandan, Cumhurbaşkanı kendisini seçenlere karşı, yani eyalet parlamentolarınca gönderilen temsilcilere karşı sorumlu hale getirmektedir. Ancak Başbakanın üstün yetkilerle donatılması tartışmaya açıktır.

Özellikle II. Dünya Savaşı sonrası federal yapıda bir ülke düşünülmüş parlamenter sistem ile denge mekanizması oluşturulmuştur. Federal Almanya, kısmi olarak bağımsızlığa sahip eyaletlerden meydana gelmektedir. Her eyaletin kendine özgü anayasası, eyaletlerde

² Çalışmanın tümünde “Anayasa”, “Almanya Anayasası” veya “Anayasa’ya göre” ifadeleri Almanya Federal Anayasasını ifade etmektedir.

vatandaşların seçtiği meclisi ve bu meclisçe oluşan hükümeti, idari birimleri ve anayasal statüde korunan bağımsız yargı birimleri vardır (Karaer, 1989: 17-18).

2. ALMANYA'DA KUVVETLER AYRILIĞI İLKESİ

Almanya'da ulusal birliği kurabilme girişimi ilk olarak 1849 yılında denense de başarılı olamamıştır. 1867 yılında, Prusya önderliğinde Avusturya ordusuna galip gelen prenslikler Kuzey Alman Konfederasyonu'nu oluşturarak birliğe giden yolun ilk adımını atmıştır. 1870 yılına gelindiğinde Prusya Şansölyesi olan Bismarck tarafından Fransız orduları geçilmiş ve birlik önündeki tüm engeller kaldırılmıştır (Tatar, 2015: 166). 1871 – 1918 yılları arası İmparatorluk Rejimi, 1919-1933 yılları arası Weimar Cumhuriyeti ve 1933 – 1945 yılları arasında Nazi Rejimi gibi üç farklı siyasal sistemin denendiği Almanya, Mayıs 1949'da ünlü Bonn Anayasası'na göre iki farklı devlete ayrılmıştır.

Almanya Anayasasında yer alan demokratik ilke ile egemenliğin tümüyle halkın olduğu ve halkın egemenlik konusunda yasama, yürütme ve yargı alanındaki görev ve yetkisi belirlenmiştir. İlk olarak yasamada Anayasal organ, Federal Meclis (Der Bundestag) ile Federal Konsey'dir (Der Bundesrat). Yürütme işlevini, Federal Cumhurbaşkanı ile Federal Başbakan ve bakanlarından oluşan Federal Hükümet (Der Bundesregierung) yerine getirmektedir. Anayasal düzeyde yargı gücü Federal Anayasa Mahkemesi'nin (Des Bundesverfassungsgerichts) yetkisindedir (Almanya Anayasası, 2020).

Yürütme ve yasama organlarının küçük çaplı kopyaları eyaletlerde vardır. Ancak yasayla öngörülen özellikler dışında federal devlet üstündür (Çam, 2000: 298). Federal Hükümetler de federe yapıların anayasal düzenlemelere ve hukuka uygunluğunu gözetmektedir. Bu doğrultuda eyaletlerin en yüksek mercilerine görevli atayabilir; en yüksek eyalet makamın izni ile, aksi halde Federal Konseyin onayı ile, alt birimlere de görevli gönderebilmektedir (Almanya Anayasası, 2020). Federal hükümetler aynı zamanda eyaletlerin yasaları uygulama biçimlerini denetlemekle görevlidirler.

2.1. Almanya Anayasası

Almanya Anayasası 23 Mayıs 1949'da kabul edilmiştir. Anayasa 12 bölüm ve 146 maddeden oluşmaktadır. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra müttefik güçlerin de etkisiyle hazırlanmış olduğu söylenebilir.

Almanya Anayasasında federasyon ve eyaletlerin yetki ve sorumlulukları düzenlenmiş, federal devlet yapısı korunmuştur. Ayrıca federal yapının değiştirilmesi engellenmiştir. Özellikle tarihsel anlamda federal yapıyı durdurabilecek eyaletlerin oluşacağını ve federasyonu olumsuz etkileyeceği öngörülmüş ve tedbirler alınmıştır. Bu anlamda II. Dünya Savaşı galibi batılı müttefiklerin Almanya Anayasasında ve federal yapısında etkileri öne çıkmaktadır (Metin ve Erece, 2016: 701-702).

Almanya Anayasası esas alınarak ilgili federal anayasanın bölümlerine detaylı olarak yer verilmektedir (Almanya Anayasası, 2020):

Anayasa'nın birinci bölümünde "Temel Haklar" başlığı bulunmaktadır. Temel hak ve özgürlükler konusu çok detaylı bir şekilde ele alınmış ve 19 maddede hazırlanmıştır. Anayasanın ilk maddesinin insan ve temel haklar olması bireye verilen önemi anlatmaktadır.

Anayasa'nın ikinci bölümünde "Federasyon ve Eyaletler" başlığı bulunmaktadır. Federal devlet yapısı, bayrak, başkent gibi devletin resmi bilgileri yer almaktadır. Ayrıca federal devlet ile federe devletler arası ilişkiler bu bölümde değerlendirilmektedir.

Anayasa'nın üçüncü bölümünde "Federal Meclis" başlığı bulunmaktadır. Federal Almanya'nın yasama organı olan Federal Meclis (Bundestag) detaylı olarak ele alınmaktadır. Parlamentonun iki meclisten oluştuğunu, Bundestag yani Ulusal Meclis'in seçimleri, işleyişleri detaylı bir şekilde ele alınmaktadır.

Anayasa'nın dördüncü bölümünde "Federal Konsey" başlığı bulunmaktadır. Eyaletlerin Federal Konsey (Bundestrat) aracılığıyla, federasyona ait yasama, yürütme ve Avrupa Birliğinin işlerine katılmaktadırlar. İkinci meclis olarak bilinen Bundestrat'ın yapısı anlatılmaktadır.

Anayasa'nın beşinci bölümünde "Federal Cumhurbaşkanı" başlığı bulunmaktadır. Yürütmede sembolik değeri olan etkisiz kanat Cumhurbaşkanı'nın seçimi, görevleri ve çalışma yöntemleri aktarılmaktadır.

Anayasa'nın altıncı bölümünde "Federal Hükümet" başlığı bulunmaktadır. Yürütmenin en güçlü kanadı olan Başbakan (Şansölye) sorumlulukları, bakanların atanması, güvenoyu ve federal hükümete ait düzenlemeler yer almaktadır.

Anayasa'nın yedinci bölümünde "Federasyonun Yasama Yetkisi" başlığı bulunmaktadır. Federasyon ile federe devletler arasında yasama alanında sorun yaşanmaması için bu bölümde sınırlar kesin olarak ayırılmaktadır.

Anayasa'nın sekizinci bölümünde "Federal Yasaların Uygulanması ve Federal İdare" başlığı bulunmaktadır. Federal yasaların federe yasalara olan üstünlüğü bu bölümde de vurgulanmaktadır. Diğer alt başlıklarda silahlı kuvvetler ve vergiler konusu ele alınmaktadır.

Anayasa'nın dokuzuncu bölümünde "Yargı" başlığı bulunmaktadır. Federal yargı, anayasa mahkemesi ve diğer mahkemeler anlatılmaktadır. Bu bölümde yargının bağımsızlığı vurgulanarak en üst yargı yeri olan Federal Anayasa Mahkemesi ve diğer alt mahkemelere ait yetki, görev ve sorumluluklar düzenlenmektedir.

Anayasa'nın onuncu bölümünde "Mali Rejim" başlığı bulunmaktadır. Bütçe, gelir ve giderler ile, verginin dağıtılması, mali yardımlar ele alınmaktadır.

Anayasa'nın on birinci bölümünde "Geçici ve Son Hükümler" başlığı bulunmaktadır. Anayasa'da yer alan geçici ve son hükümleri, birbirinden bağımsız olarak içermektedir.

Anayasa'nın sonunda ise "Din ve Dini Cemaatler" başlığı bulunmaktadır. Bir bölüm olarak numaralandırılmış olmasa da genel kabule göre bir bölüm olarak kabul edilmektedir. Bu bölümde "Devlet kilisesi yoktur" ibaresi bulunmaktadır. Dini topluluklar kurma hakkı güvence altına alınır.

Federal Anayasa ilgili bölümlerde Anayasa değişikliğinin ne şekilde olacağını belirtmektedir. Yasal düzenlemeler Federal Meclis ve Federal Konsey üyeleri arasından üçte iki çoğunluğunu alması gerekmektedir. Bu bağlamda Federal Konsey onay makamı olarak yer almaktadır.

Anayasa, kendisini açıkça değiştirmek veya tamamlamak maksatlı bir yasayla değiştirilebilmektedir. Federasyonun eyaletlere ayrılmasına, eyaletlerin yasamaya esasen katılmaları durumuna veya 1 ve 20'nci maddelerde yer alan kurallara ilişkin bir Anayasa değişikliği yasaklanmıştır (Almanya Anayasası, 2020). Anayasa'nın 1. maddesi "İnsanın onur ve haysiyetinin korunması" başlığı altında belirlenmiştir. İnsan unsurunu ön plana alan anayasada bu maddede değişiklik yasaktır. 20. maddede ise "Devletin ana ilkeleri ve direnme hakkı"

başlıkları bulunmaktadır. Bu maddede ise Almanya Devleti'nin sosyal bir hukuk devleti olduğu belirtilmiş ve egemenliğin halka ait olduğu üzerinde durulmuştur.

2.2. Almanya'da Yürütme

Federal Parlamenter Almanya Devleti yapısında yürütme iki başlıdır. Cumhurbaşkanı ve federal hükümetten oluşan ikili yapı vardır. Ancak Almanya'da Cumhurbaşkanı'nın, başbakanı yani şansölyeden daha fazla yetkiye sahip olmadığı bilinmektedir. Bu durumun, Hitler misali gücün bir kişide toplanmasının önüne geçmek için yapılmış olduğu düşünülebilir.

Federasyonu uluslararası planda Federal Cumhurbaşkanı temsil etmektedir. Yabancı devletlerle Federasyon adına anlaşmalar imzalamaktadır. Elçilerin itimatnamelerini ve kendilerini kabul etmektedir. Anayasaya göre, görevleri sembolik olan Cumhurbaşkanı silahlı kuvvetlere başkomutanlık etme ve kabineye başkanlık etme gibi yetkileri bulunmamaktadır. Aynı zamanda görev harici işlenmiş suçlarla ilgili olarak, milletvekilliği dokunulmazlığına sahiptir. Federal Hükümet, Federal Başbakan ve Federal Bakanlardan oluşmaktadır. Federal Bakanlar, Federal Başbakanın önerisi üzerine, Federal Cumhurbaşkanı'na atanır ve görevden alınırlar (Almanya Anayasası, 2020).

Cumhurbaşkanının yasama üyeleri tarafından seçildiği sistemlerde diğer rejimlere benzer olarak, tek veya iki yapıdan oluşan yasama birimini doğrudan halkın oyları belirlemektedir. Yürütmenin iki kanadından biri olan Cumhurbaşkanı, parlamentonun içinden veya dışından yasama birimi tarafından belirlenmektedir. Kimi parlamenter sistemlerde görüldüğü gibi Almanya'da da yasama organı dışında kalan yapıların da katılabileceği (asamble) karmaşık şekilli Cumhurbaşkanlığı seçimleri bulunmaktadır (Buran, 2009: 83). Parlamentarizm açısından dikkat edilecek husus ise; Alman parlamenter sisteminin, cumhuriyetli bir parlamenter rejim olup, Cumhurbaşkanı parlamento tarafında değil, ama parlamento benzeri bir yapı olan özel Federal Meclis tarafından seçilmektedir.

Cumhurbaşkanlığı Birleşik Devletler Kurultayı (Federal Asamble) tarafından seçilmektedir. Kurultayın yarısı Ulusal Meclis (Bundestag) diğer yarısı da milletvekilleri sayısı kadar, Eyalet Meclisi (Landtag) tarafından görece temsil kuralına göre belirlenmektedir. Kurultay Bundestag başkanı tarafından toplantıya çağrılmaktadır. Cumhurbaşkanı seçimi üç turda yapılmaktadır. İlk iki oylamada üye tamsayısının salt çoğunluğu aranırken, bu sayıya ulaşamamış ise son oylamada en çok oyu almış iki aday arasından salt çoğunlukla seçilmektedir (Parlak ve Caner, 2009: 174-175).

Her eyaletin kendine ait anayasasında eyalet hükümetinin nasıl oluşturulacağına ve seçimlerine ilişkin düzenlemelere yer verilir. Her hükümetin başında ulusal düzeyde olduğu gibi bir başbakan yer alır. Eyalet başbakanı 4 veya 5 yıllığına seçilebilir. Anayasalarına göre kimi eyaletlerde başbakanlar atanırken, kimi eyaletlerde eyalet parlamentoları tarafından göreve getirilirler. Eyalet hükümetleri temel yasaların öngördükleri sınırları aşamazlar (Tatar, 2015: 180). Her eyalet kendi yürütme gücünün seçimi ve kullanımında özgürdür. Ancak bu özgürlüğün sınırlarını belirleyen ise Federal Almanya Anayasası'dır. Eyaletler Federal Almanya Anayasası'nda belirtilen şekilde yönetildiği bilinmektedir.

Federal Almanya Anayasası'na göre yürütmenin en icracı ve en güçlü kanadı Başbakan'dır (Şansölye). Bakanlar meclise karşı değil doğrudan başbakana karşı sorumludur. Hükümeti meclis karşısında bütün siyasal sorumluluğu içinde başbakan üstlenmektedir. Cumhurbaşkanı tarafından geleneklere göre en çok oyu almış partinin gösterdiği aday arasından belirlenir ve Ulusal Meclis'e (Bundestag) sunulmaktadır. Başbakanın seçilebilmesi için Ulusal Meclis'in üye tamsayısının salt çoğunluğunun oyu gereklidir. Eğer Cumhurbaşkanı'nın

belirlediği aday seçilmez ise, Bundestag kendisi bir aday çıkarıp 14 gün içinde yine salt çoğunlukla bir Başbakan seçmektedir. Cumhurbaşkanı bu şekilde seçilen kişiyi Başbakanlığa atamak durumundadır (Parlak ve Caner, 2009: 176). Genel olarak istikrarlı bir hükümet yapısı mevcuttur. Başbakan oldukça etkili ve güçlü bir konumdadır. Bakanlar doğrudan Başbakan sorumluluğundadır. Genel politikaları kendisi belirleyebilir. Ancak Başbakan'a bu kadar önemli yetkiler verilmiş olsa da otoriter bir yönetim veya monarşik bir yapının hâkim olmaması için önlemler sıralanmıştır. Federal bir yapının olması, Anayasa Mahkemesi gibi etkenlerle Başbakan ve Hükümet sorgulanabilmektedir.

Hükümet siyasetini belirleme yetkisi başbakana aittir. Bakanlar bu sistem içinde kendi görev alanlarını, kendi sorumlulukları altında bağımsız yönetirler. Bakanlar Kurulu'nun oluşumunda tek yetkili başbakandır. Hükümeti oluşturan bakanların sayısı, hükümeti kuran başbakan tarafından belirlenir. Görevlerinin değişiminde veya sona ermesinde de başbakan etkilidir (Tatar, 2015: 178- 179). Başbakan (Şansölye) önerisi ve Cumhurbaşkanı onayı ile atanan veya görevden alınan bakanlar, Başbakanla birlikte görevlerinden ayrılmak durumundadır. Bu bir tür siyasi gelenek haline de gelmiştir (Eroğul, 2001: 230).

Federal Almanya hükümet sisteminde bakanlıkların yanı sıra birde "Parlamentar Devlet Sekreterlikleri" bulunmaktadır. İkinci derecede bakan statüsüyle görev yapan sekreterlikler yine başbakan tarafından kurulur ve görevlendirilir. Yasama ve kamu yönetimi ile ilişkilerin veya anlaşmazlıkların çözümünde aracılık yapan sekreterler, kendi yönetsel mekanizmaları içinde yasayla faaliyetlerini yürütürler. Bu yapılarıyla Federal Almanya yürütme sisteminin önemli ara elemanlarından sayılmaktadır (Parlak ve Caner, 2012: 178). Söz konusu sekreterlikler bakanlıklara yardımcı bir görev üstlenirken, diğer yandan önemli bir birim haline de gelebilmektedirler. Birkaç bakanlığın ortak görev alanları konusunda da çözüm yerleri olabilmektedirler.

2.3. Almanya'da Yasama

Alman devlet sisteminde yasama görevi parlamentonundur. Sistemde kuvvetlerin ayrılığı ilkesine uyulmaktadır. Alman yasaması iki parçalıdır; tüm Alman vatandaşlarını temsilen seçimle gelen üyelerden oluşan Bundestag (Ulusal Meclis veya Federal Meclis) ve eyaletlerin temsilcilerinden oluşan Bundesrat'tır (Eyaletler Meclisi veya Federal Konsey).

Almanya'da federasyon ve eyaletlerin yasama yetki ve görevleri açık ve net olarak belirtilmiş ve birbirinden ayrılmıştır. Eyaletler, bu Anayasanın Federasyona yasama yetkisi tanımadığı sürece, yasama yetkisine sahiptirler. Anayasa inhisari (federe devlete bırakılan) ve merkezî yetkileri birbirinden ayrılmıştır. Federal yapı ile federe devletlerin yetki ve görevlerini sınırlama işi Anayasanın inhisari ve yarışan yasama yetkisi hükümleri uyarınca yapılmaktadır. Federal yapının inhisari yasama yetkisine göre; yasama faaliyetlerinde eyaletler, ancak kendilerine verilen açık izin ve yetkilerle görev yapabilirler. Federasyonun yarışan yasama yetkisi başlığında ise; federasyonun kendi yasama hakkını yasa ile kullanmadığı hallerde ve ölçüde, eyaletlerin yasama yetkileri öne çıkmaktadır (Almanya Anayasası, 2020).

Bundestag yani Federal Meclis üyeleri doğrudan özgür, eşit ve gizli oyla seçilerek iş başına gelmektedir. Bütün halkın temsilcisi olup, emir veya talimatlarla sınırlı değildirler ve salt vicdanlarına bağımlıdır. Anayasa bu anlamda temsilcilere geniş bir hareket alanı tanımaktadır. 18 yaşını doldurmuş her vatandaş, bir yıllık süreden beri Almanya'da oturuyor olmak kaydıyla Bundestag'a seçilebilmektedir. Meclis üyeleri dört yıllık bir süre için seçilmektedir. Meclis, seçimlerden 30 gün içinde toplanmak zorundadır (Çam, 2000: 291).

Almanya'nın Federal Ve Parlamenter Yapısının Kuvvetler Ayrılığı İlkesi Üzerinden İncelenmesi

Bundestag ve Bundesrat arasında yasama sürecinde bir iş birliği ve uyum zorunluluğu vardır. Bu sistemin işlemesi için çeşitli mekanizmalar üretilmiştir. Yapılacak yasama çalışmalarının bir kısmı için salt Bundestag'ın onayı yeterli iken, bir kısmı için her iki meclisin kararı gereklidir. Bu ayrımın temel ölçütü temel yasanın 73. maddesinde yer almaktadır. Buna göre, federal devletin tan yetkili olduğu alanlarda Bundestag'ın tek başına karar alması yeterli olmaktadır. Fakat iş birliği ve uyumun bozulmaması esası nedeniyle bu durumlarda bile Bundesrat'ın itiraz hakkı bulunmaktadır (Almanya Anayasası, 2020).

Tüm yasa önerileri Bundestag tarafından kabul edilir. Kabul sonrasında ise Bundesrat'a gönderilme zorunluluğu vardır. Gönderilen yasa Bundesrat tarafından oluşturulan bir ortak komisyonca görüşülebilir. Komisyonun değişiklik teklifi olması halinde yasa Bundestag tarafından yeniden görüşülmelidir. Yasa, Bundesrat'ın onayını gerektiriyorsa uygun süre içinde görüşülüp karara bağlanmalıdır. Onay gerektirmeyen yasalarda ise, yasal süreçler son erdikten sonra iki hafta içinde Bundesrat tarafından itirazda bulunulabilir. İtiraz Bundesrat'ta oy çokluğuyla kabul edilmişse, Bundestag tarafından oy çokluğuyla reddedilebilir (Tatar, 2015: 172). Bundestag ile Bundesrat'ın uyumlu işlemlerini sağlayan birim ise Konferans Komitesi'dir. Komite üyeleri, her iki meclisten eşit sayıda komiteye iştirak etmektedir.

Bundesrat'ın üye sayısı nüfusa göre değişmektedir. Her eyalet, nüfusu ne olursa olsun, en az üç üyeye sahiptir. Nüfusu iki milyondan fazla olan eyaletler dört, altı milyondan fazla olan eyaletler beş, nüfusu yedi milyondan fazla olan eyaletlerin ise altı üyesi bulunur. Günümüzde üç üyeye sahip dört, dört üyeye sahip yedi, beş üyeye sahip bir ve altı üyeye sahip dört eyalet bulunmaktadır. Bundesrat bu dağılımda 69 üyeden oluşmaktadır. Bundestag toplantıları kural olarak kamuya açık yapılmak zorundadır. Federal hükümetin ya da meclis üyelerinin onda birinin isteği ve meclisin üçte ikisinin onayıyla oturumlar gizli yapılabilmektedir. Gerçekleştirilen oturumlarda kararlar oyların çoğunluğuyla alınmaktadır. Salt çoğunluk aranan istisnai haller içtüzük ile düzenlenmektedir. Bundestag içerisinde siyasi partilerin kendi grubu vardır. Gruplar ancak Bundestag üye sayısının %5'ini geçerlerse kurulurlar (Tatar, 2015: 170).

Alman parlamenter sisteminde, iki Meclis arasındaki ilişkide Bundestag'ın üstünlüğü söz konusudur. Yasa önerme yetkisi Bundestag'a aittir. Bundesrat'ın yetkisi yasaların niteliğine göre değişir. Devletin federal yapısını etkileyen yasalarda, iki Meclis'in görüş birliğine varması aranmıştır. Diğer yasalarda ise Bundesrat sadece veto yetkisini kullanabilir. Bundestag bunu kendi oy çokluğuyla yapabilmektedir (Çam, 2000: 293). Bundesrat bu açıdan bakıldığında Bundestag karşısında etkisi görece daha azdır.

2.4. Almanya'da Yargı

Almanya'da yargı erki, yargıçlarca yerine getirilmektedir. Bu güç ve yetki, Federal Anayasa Mahkemesi korumasında, Anayasada belirtilen federal mahkemeler ve eyalet mahkemeleri yoluyla kullanılmaktadır. Federal Anayasa Mahkemesi, anayasal statü ile korunmakta ve üst mahkeme konumundadır.

Yasama ve yürütmedeki çift başlılık yargı alanında da görülmektedir. Yargı görevi federal mahkemeler ve eyalet mahkemeleri arasında paylaşılmış denilebilir (Anayasa, 2020). Federal ve federe yasaların anayasaya uygunluğu ve denetimi, uyuşmazlık çözümleri en yetkili ve en önemli mahkeme olan Federal Anayasa Mahkemesindedir (Uzun, 2003: 607)

Yargı faaliyetine dikkat edilecek olursa; federasyon elindeki geniş yasama yetkisini federe devletlerin mahkemelerinde yargı organlarının belirlenmesinde, federe

mahkemelerin yapısal durumunda ve görevli personellere ilişkin konularda kullanabilmektedir (Maurer, 2010: 616).

Almanya yargı sistemine göre, insanların ve kurumların toplum içindeki ilişkilerini her yönüyle belirlemek amacıyla çeşitli yasaların geliştirilmesi, vatandaşların faaliyetlerini düzenlemek için devletin mutlaka üstlenmesi gereken görevlerin başında gelir. Anglo- sakson geleneğinin aksine her türlü durum için geliştirilmiş yazılı yasalar vardır. Bunları uygulayan mahkeme ve yargıçlar özerktir. Yargı sisteminin gerekli kıldığı özerklik ve saygınlık Federal Cumhuriyet'te siyasal işlemlerin hukuka uygunluğunu yaygınlaştırmıştır (Çam, 2000: 298). Yargı gücü Almanya devlet sistemi içinde adaleti koruyan en önemli birim olarak kabul edilir. Federal düzeyde ve eyaletler düzeyinde her türlü durum için detaylı yazılmış yasaları uygulamaya çalışırlar.

Federal Anayasa yargı başlığının içeriğinde, Federal Anayasa Mahkemesi (Bundesverfassungsgericht), federal mahkemeler (Bundesgerichte) ve federe devletlerdeki (Gerichte der Länder) alt mahkemeler yer almaktadır. Söz konusu mahkemeler yargı gücünü kullanırken hem federal hem de federe devletin hukuksal yapısına dikkat edecek, iki hukuka da uygun davranacaktır. Yargılama faaliyetleri bu durumda federal hukuk kuralları ile açıkça belirlenmektedir (Muratoğlu, 2014: 336). Bu sonuca göre, yargıda merkezîyetçi bir duruş öne çıkmakta, anayasal statüde yargının tekliği ve bütünlüğü sağlanmaktadır.

Federal devlette adli, idari, vergi, iş ve sosyal konular için, en yüksek mahkemeler olarak Federal Temyiz, Federal İdare, Federal Vergi, Federal İş ve Federal Sosyal Mahkemeleri oluşturulmuştur. İlgili mahkemelere yargıç atamasında, yetkili Federal Bakan, ilgili yargı birimi konusunda yetkili eyalet bakanlarından ve aynı sayıda Federal Meclis tarafından seçilen üyelerden oluşan bir seçim komisyonu ile birlikte karar almaktadır (Almanya Anayasası, 2020). Federal Almanya Devleti'nde yargı üstün ve önemli bir güçtür. Bu yüzden en üst yargı birimi olan Federal Anayasa Mahkemesi üyelerinin seçimlerinde yürütme veya yasama tek başına yetkili değil, birlikte yetkilidir.

Fransa yargı sisteminin benzeri olan Almanya yargı sisteminde, yönetsel ve özel olmak üzere ikili bir yargı sistemi kurgulanmıştır. Ancak yönetsel yargı sistemi yine anayasal bir düzenleme ile sınırlandırılmıştır. Buna göre yönetsel mahkemeler her türlü devlet örgütlerinin faaliyetlerini denetlemekle birlikte devlet memurlarını denetlemek veya yargılamak gibi bir hakka sahip değildir. Yönetsel yargının en üstünde Federal Anayasa Mahkemesi bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesi'nin temel görevleri federal ve federe devletler arasında çıkarılan yasaların anayasanın söz ve ruhuna uygunluğunu denetlemek, federe devlet ile eyaletler arasındaki uyuşmazlıkları çözmektir (Parlak ve Caner, 2009: 179- 180). Yerel düzeyde yetkilendirilmiş federe devletlerin gerek kendi içişlerinde gerekse diğer federe devletler ile olan ilişkilerinde uyması gereken kuralları bulunmaktadır. Federal Anayasa Mahkemesi ise bu konuda en üst derecede yer alan yargı birimidir.

SONUÇ

Almanya Avrupa ve Dünya tarihinde önemli siyasal gelişmelere ev sahipliği yapmıştır. Tarih boyunca, krallık, despot yönetimler, cumhuriyetçi yönetim ve faşist yönetim biçimleri denenmiş olan bu siyasi tarih 1949 Anayasası'ndan sonra federal, parlamenter, cumhuriyetçi bir devlet sistemi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Federal Almanya Devleti, güçler ayrılığı ilkesine bağlı bir hukuk devletidir. Üstün yetkilerle donatılmış bir Başbakan başkanlığında Bakanlar Kurulu ve sembolik yetkileri olan bir Cumhurbaşkanı ile yürütme oldukça önemli bir güçtür. Ancak bu güce karşılık, iki meclisten

Almanya'nın Federal Ve Parlamenter Yapısının Kuvvetler Ayrılığı İlkesi Üzerinden İncelenmesi

oluşan ve üyelerinin seçim yöntemleri birbirinden farklı olan parlamento gücü bulunmaktadır. Diğer yandan tüm bu hukuksal sınırları çizen ve koruyan bağımsız bir yargı gücü de bulunmaktadır.

Parlamentonun 23 Mayıs 1949 tarihinde Bonn şehrinde yaptığı açık bir oturumda ilan ettiği Federal Almanya Cumhuriyeti Anayasası, bu tarihten sonra Almanya'nın sosyal bir hukuk devleti olması yönünde yarar sağlamıştır. İkinci dünya savaşı sonunda Nasyonal Sosyalist Rejim son bulmuş ve 1949 Anayasası ile demokrasi ve hukuk kuralları işler hale gelmiştir. Aradan geçen 70 yılı aşkın bir sürede Almanya eski gücüne kavuşmuş diyebiliriz. Son yıllarda sanayi ve ekonomi alanlarında üst sıralarda olan Almanya, devlet olarak gücünü ispatlamıştır. Siyasal ve ekonomik alandaki gücü siyasi rejiminin tarihsel birikimi ve alınan önlemlerinin bir sonucu sayılmaktadır.

Almanya'nın devlet organizasyonu ile siyasi yapısının oldukça güçlü olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Federalizm ve parlamentarizm kavramlarını tarihsel süreçte işleyerek bugüne gelmişlerdir. Ülke tarihinde birçok rejim de denenmiştir. 16 eyaletten oluşan federalci bir yapı vardır. Ancak bu yapı federeci değil, federalcidir, yani merkezîyetçi bir görünüme sahiptir.

Almanyanın iki başlı yasama, yürütme ve yargı kuvvetlerine sahip olması tarihsel sebeplere dayanmaktadır. Özellikle tarihinde; Roma Cermen İmparatorluğu, Bismarck önderliğinde federasyon kurulması, Prusya krallığının izleri, Alman İmparatorluğunun kurulması, Weimar Cumhuriyeti, Nazi Almanyası, II. Dünya Savaşının etkileri ile birlikte önce ikiye ayrılma ve sonra 1990'da birleşme gibi tarihi ve siyasi dönüm noktaları bulunmaktadır. Tüm bu birikimler, devlet organizasyonunu sistemli ve merkezîyetçi bir yapıya büründürmüştür. Bir taraftan yerel yetkiler vererek federal yapıyı öne çıkarırken, parlamenter bir sistem ile yasama- yürütme ilişkilerinde denge kontrol mekanizmalarını geliştirmişlerdir. Diğer yandan güçlü ve katı bir federal anayasa ile merkezîyetçi tutum belirgin hale gelmiştir.

Hitler tecrübesini yaşamış bir uygarlığın devlet organlarındaki kuvvetleri (yasama-yürütme-yargı) dengede tutacak, kontrol edecek karşıt yapılar geliştirmesi doğal bir sonuçtur. Ancak tüm bu sistem esasen anayasal statüde korunmaktadır. Katı ve merkezîyetçi yapısı olan federal anayasa, kuvvetlerin ikili yapıda olmasına rağmen birlikte çalışmasını sağlayan güç konumundadır.

Sonuç olarak ülkeyi güçlü konuma getiren yapı veya sistem, parlamenter sistemden veya federal yapıdan değil, kuralları tam ve net olan Anayasadan kaynaklandığı düşünülmektedir. Ülke tarihine ve siyasal, sosyal ve ekonomik gelişimine bakıldığında oldukça karmaşık dönemler ve acı tecrübeler yaşamış bir ülkenin, anayasal organlarının sistematiği öne çıkmaktadır. Devlet kurumlarının öne çıktığı bu yapıda federallik, parlamentarizm, kuvvetler ayrılığı ve cumhuriyetçi rejim ön planda olsa da Anayasanın yapısı ve işlevselliği diğer faktörlerden daha üstün konumdadır. Bu şekilde, Anayasal statüde federal yapının korunması ve parlamenter sistemin detaylarının belirlenmesi ile birlikte Cumhuriyetçi bir otorite kurgulanmıştır.

KAYNAKÇA

ALMANYA ANAYASASI (2020), *Federal Almanya Cumhuriyeti Anayasası*, 10 Temmuz 2020 tarihinde <https://www.btg-bestellservice.de/pdf/80207000.pdf> adresinden alındı.

ALMANYA DIŞ İŞLERİ BAKANLIĞI (2020), *Deutschland*, 11 Temmuz 2020 tarihinde <https://www.deutschland.de/> adresinden alındı.

ATAR, Y. (2007), *Türk Anayasa Hukuku*, Konya: Mimoza Yayınları.

BURAN, H. (2009), Siyasal Rejim Sınıflamalarının Yeniden Gözden Geçirilmesi Üzerine, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakülte Dergisi*, 14. (1). 69-97.

CAN, İ. (2004), Almanya’da Devletin Yapısı ve Vergi Sisteminin Anayasal Temelleri, *Maliye Dergisi*, (145) 37- 96.

ÇAM, E. (2000), *Çağdaş Devlet Sistemleri*. İstanbul: Der Yayınları.

ÇEVİKBAŞ, R. (2008), Federalizm tartışmaları ve Türkiye, *Yerel siyaset dergisi*, 33. 32–47.

EPSTEIN, L. D. (1968), “Parliamentary Government”, International Encyclopedia of the Social Sciences, (ed. David L. Sills), New York, Macmillian and Free Press.

EROĞUL, C. (2001), *Çağdaş Devlet Düzenleri*, Ankara: İmaj Kitabevi.

GÖZLER, K. (2004), *Anayasa Hukukuna Giriş*, Bursa: Ekin Kitabevi Yayınları.

GÖZÜBÜYÜK, Ő.A. (2003), *Anayasa hukuku*, Ankara: Turhan Kitabevi.

IMF (2019), *World Economic Outlook Report*, 10 Ağustos 2020 tarihinde IMF web <https://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2019/01/weodata/index.aspx> adresinden alındı.

KARAER, T. (1989), Federal Almanya’da Siyasal ve Yönetmel Yapının Genel Görünümü. *Amme İdaresi Dergisi*, 22(3), 15-29.

LIJPHART, A. (1992), *Parliamentary versus Presidential Government*, Oxford: Univ. Press.

MAURER, H. (2010), *Staatsrecht I; Grundlagen, Verfassungsorgane, Staatsfunktionen*, München: Verlag C. H. Beck.

METİN P. ve ERECE A. (2016), Bölge Devlet ve Federal Devlet Mukayesesi: İspanya ve Federal Almanya Örneđi, *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, (7).

MURATOĞLU, T. (2014), Almanya Federal Cumhuriyeti’nde Devlet Yapılanması, *Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 18 (2), 291-366.

NIPPERDEY T. (1980), Der Föderalismus in der deutschen Geschichte: Boogman J.C., van der Plaats GN içinde *Federalism; History and Current Significance of a Form of Government* (s.125-175), Springer, The Hague.

PARLAK, B. ve CANER, C. (2009), *Karşılaştırmalı Siyasal ve Yönetmel Yapılar*. Bursa: Alfa Aktüel Yayınları.

ROSKIN M. G. (2011), *Çağdaş Devlet Sistemleri: Siyaset, Coğrafya, Kültür*, (Çev: M. Bahattin Seçilmişoğlu), Ankara: Adres Yayınları.

Almanya'nın Federal Ve Parlamenter Yapısının Kuvvetler Ayrılığı İlkesi Üzerinden İncelenmesi

SARTORI, G. (2017), *Demokrasi Teorisine Geri Dönüş*, (Çev: KARAMUSTAFAOĞLU T. ve TURHAN, M. İstanbul: Sentez Yayıncılık.

TATAR, T. (2015), Federal Almanya Cumhuriyeti, AYKAÇ, B. ve DURGUN, Ş. İçinde *Çağdaş Siyasal Sistemler* (155-184), Ankara: Alter Yayınları.

TEZİÇ, E. (2009), *Anayasa hukuku*, İstanbul: Beta Yayınları.

UYGUN O. (2007), *Federal Devlet*, On İki Levha Yayıncılık, İstanbul.

UZUN, Ş. (2003), Federal Almanya Yönetim Sistemi. K. Nitas içinde, *21. Yüzyılda Yönetim* (s. 596-630). Ankara: Türk İdari Araştırmalar Vakfı Yayınları.

WORLD ECONOMIC FORUM (WEF) (2019), *Global Competitiveness Index 4.0*. 15 Temmuz 2020 tarihinde WEF sitesi. <http://reports.weforum.org/global-competitiveness-report-2019/competitiveness-rankings/> adresinden alındı.

EXTENDED ABSTRACT

Being one of the leading countries of the world and the European Union, Germany is also an important power politically. Germany, as a federal state, is the country that practices Republican parliamentarism. The history of the Federal Republic of Germany as it is known today goes back to the Roman and Germanic Empires. Germany, which has hosted a very old political history and events that can affect the world in this political process, has its own characteristics as a result of its historical accumulation in terms of state structure.

The federal structure of Germany, which implements the parliamentary regime, and the dual structure of state organs (forces), although there are some examples, present a unique structure. In Germany, the principle of the strict separation of powers and its dual structure stand out. The executive power was transferred to the federal government under the leadership of the President and the very powerful Prime Minister (Chancellor), who were given symbolic powers. Considering the federative structure of the state, it has local administrators equipped with strong powers in federated structures, in addition to the central two-headed executive. On the other hand, legislative power consists of a structure with two chambers (Assembly and Council). In addition to the two assemblies, it has legislative bodies in states and local governments. Although the powers of the structures are determined on a constitutional basis, they appear to have a complex legislative organization. Due to the nature of the federal state, judicial power is exercised by federal and state courts.

Germany is a federal republic of 16 states that are limitedly independent in internal affairs. Each independent state has a state responsibility. Germany acquired different empire and state experience, its map changed and was governed by different political structures. The states, in their present form, were established after 1945, and the old regional relations and historical boundaries differed. While Germany was ten states until the unification in 1990, the Saar Region was added on January 1, 1957, and there were 11 states established by western states (United States of America, England and France) in the occupation zone. The establishment of five states was approved after the elections held on 18 March 1999 (German Ministry of Foreign Affairs, 2020). The number of states increased to 16 with the participation of 5 states of the German Democratic Republic on 3 October 1990. In these years, East Berlin and West Berlin united and became a single German State (Can, 2004: 1-2).

According to the German Constitution, the Federal Republic of Germany is a democratic, social and federally structured parliamentary state. The state is represented in the capital by the federal government. The German parliamentary system is a republican parliamentary regime, and the President is elected not by the parliament, but by the "Special Federal Assembly", a parliamentary-like structure (German Constitution, 2020). This situation, on the one hand, prevents the president from feeling responsible to the parliament, on the other hand, it makes the president accountable to those who elected him, that is, to the representatives sent by the state parliaments. However, equipping the Prime Minister with superior powers is open to discussion.

Germany has hosted important political developments in European and World history. Throughout history, this political history, in which kingdom, despotic governments, republican administration and fascist forms of government have been tried, appears as a federal, parliamentary, republican state system after the 1949 Constitution. The Federal State of Germany is a state of law based on the principle of separation of powers. The executive with a Council of Ministers headed by a Prime Minister with superior powers and a President with symbolic powers is a very important power. However, against this power, there is a parliamentary power that consists of two assemblies and whose election methods are different from each other. On the other hand, there is an independent judicial power that draws and protects all these legal boundaries.

It is a natural result that a civilization that has experienced Hitler develops opposing structures that will balance and control the forces (legislative-executive-judiciary) in state organs. However, this whole system is essentially protected under constitutional status. The federal constitution, which has a solid and centralist structure, is the power that allows the powers to work together, despite the dual structure. As a result, the structure or system that puts the country in a strong position is not thought to stem from the parliamentary system or the federal structure, but from the Constitution, whose rules are complete and clear. Considering the history of the country and its political, social and economic development, the systematic of the constitutional organs of a country that has experienced quite complex periods and painful experiences comes to the fore. Although federalism, parliamentarism, separation of powers and republican regime are at the forefront in this structure where state institutions stand out, the structure and functionality of the Constitution is superior to other factors. In this way, with the preservation of the federal structure under Constitutional status and determining the details of the parliamentary system, a Republican authority has been established.